

W NIEDZIELĘ DNIA 10. MAJA 1807.

Z Wiednia d. 2. Maia.

J. C. K. Mość raczył wakujący urząd przez podwyższenie Barona Ignacego Cötwiösrady przy Kr. Węgierskiej nadworney kamerze, udzielić najłaskawiej prezydyaalnemu Sekretarzowi przy teyże kamerze, Jakobowi Swoboda, przez wzgląd na jego zasługi.

Wyławniony w zamkowym kościele w czasie obrzędu pogrzebowego za Najjaśnieyszą Cesarzową Jmć katafalek, o którym namjñiło się w przedostatniej gazecie, wystawiał w miarę trumny podługowaty kwadrat, mający 900 kwadratowych stop obwodu, a 42 wysokości. Na wysokości 6 stópni stał postument, na którym na dwóch niższych stopniach spoczywała trumna. Po bokach tego postumentu widć było smutne gieniusze, wspierające się na herbach. Nad każdym gieniuszem przkazywała się korona leżąca na poduszce. Główna strona była obrazata Najjaśnieyszym Cesarzki Don: Austryacki, prawa królestwo Węgierskie, lewa Czeskie, a tylna królestwo Sycylii. Na najwyższym stopniu każdego rogu trumnowey podstawy stały większe, a po niższych rogach pomiędzy koronami mniejsze wazony. Na podstawie trumny znajdowa-

ły się w wypukłej robocie allegoryczne rzeźby, wyobrażające szczęśliwość małżeńską, dobroczynność, miłość kunsztów i umiejętność i wielkość duszy. Na trumnie stał krzyż. Nad katafalkiem unosił się baldachim z Cesarzkimi koronami. Firanki jego przytykały do słupców, które katafalek otaczały, a końce ich były czarnemi piórami przyozdobione. Wszystkie ozdoby naysiękniey odpowiadały całości dzieła. Kościół i katafalek był 1284 świec oświetlony, a z 24 większych i mniejszych wazonów wychodziły częste płomienie. Całe to smutne dzieło przedziwnie było urządzone. Należące piłkne i stosowne napisy zrobione były w łacińskim języku przez sławnego C. K. Radcę i Dyrektora gabinetu starożytności X. Neumanna:

Napis pierwszy.

HEU. FVNERVM. AVG. GENTIS. AV-
STRIACAE. IAM. SATIS. EST
PARCITE. FATA
SED ERVSTRA. QVERIMVR
SIC. ERAT. IN. AETERNIS. PROVIDEN-
TIAE. DIVINAE. DECRETIS
DECESSIT. AETATE. FLORENTE. DI-
GNA. SAECVLIS.

MARIA. THERESIA. CAROLINA. JOSEPHA
FERDINANDI IV. VTR. SICILIAE. REGIS
ET. M. CAROLINAE. AVSTR.
OPTIMORVM. PARENTVM. FILIA. OPTIMA
VIRTVTVM HERES.

Napis Drugi.

NEAPOLINATA. VI. IVN. MDCCLXXII.
FELICI. CONNVBIO. IVNCTA. VINDOB.
XIX. SEPT. MDCCXC.

CORONATA. REG. HVNG. X. IVN. ET
BOH XI. AVG. MDCCXCII.

DOM IMPERATRIX. XIV. IVL. MDCCXCII
ET NE. QUID. AD. SVMMVM. RERVM
HUMANARVM. FASTIGIUM. DEESSET
IMPERATRIX. AVSTRIAE. SALVTATA
XI. AVG. MDCCCIV.

SED. QVAM. CADVCA. EST. ET. VANA
RERVM. HVMANARVM. MAGNITUDO
ANNIS. XXXV. NONDV. PERACTIS
CAELO JAM. MATVRA

TOT. CORONAS. THERESIA. SVBITO
COMMVTAVIT. CORONA. IMMORTALI
VIND. XIII. APR. MDCCCVII.

GRAVISSIMO. PII. SED. NON. FELICIS
IMP. FRANCISCI. LVCTV
AVGVSTA. FAMILIA. ET. PATRIA
MOERENTIBVS.

Napis trzeci.

ERGONE. HANC. PRINCIPEM. TOT. NA
TVRA. DOMIS. ORNAVIT

QVO. TRISTIVS. ESSET. AMISISSE
ERAT. ENIM. NESCIAS. ANIMO. AN
INGENII. VIGORE. MAIOR

ERAT. INCREDIBILI. MORVM. DVLCE
DINE. CANDORE. CLEMENTIA
AMANS. LITERARVM. ET. ARTIVM
QVAS. ET. COLVIT. ET FOVIT

32
PROCVI. HABVIT. INANEM. FASTVM
STREPITUMQUE FALLACEM
MAIESTATEM. NON. OSTENDENS. NISI
BENEFICIIS

DVODECIM. LIBERORVM
QVORVM. TRES. IN. CAELVM. PRAE
MISIT

MATER. INCOMPARABILIS
AVSTRIACO. IMPERIO. AETERNITA
TEM. PEPERIT

IMPAVIDA. SIBI. QVE. CONSTANS
IN. VTRAQVE. FORIVNA. CAESARIS
FIDISSIMA. COMES
SEMPER. AEQVAM. REBVS. IN. ARDVIS
SERVAVIT. MENTEM
TANTO. CONIVGE. DIGNA,

Napis czwarty.

DVCITE. FVNVS. AD. SVPEROS
CANA. FIDES. ET. PIETAS
PACIS. AMOR. ET. IVSTITIA
QVIBVS. TEMP. LV. IN. PECTORE
STRVXIT. THERESIA

ET. QVARVM. VIVA. IMAGO
ESSE. MALVIT. QVAM. VDERI
AT. TV. QVI. ISTA. LEGIS. SPECTATOR
HVC. MENTEM. POTIVS. QVAM. OCV
LOS. ADVERTE

CAELESTI. ANIMAE. CHRISTIANO. RI
TV. BENE. PREGARE
AC. PIENTISSIMAE. PRINCIPIS. EX
EMPIO
DISCE. MORI.

Z Budy d. 18. Kwieciana.

Dziś odprawily zgrumadzone na seym
stany czwarte posiedzeni.

Wczoraj dawal J. C. K. A. ost. l. k.
M. śc. powraciwszy z zapadley slabosci na
pociechy całego Wegierkiego narodu do zu
pełnego zdrowia, pierwszy raz publiczną au
dyencyą.

Tegoż dnia załoga tuteysza, składająca się z całego regimentu piechoty Spleny, jednego batalionu Arcy Xcia Jozefa Franciszka piechoty i dwóch dywizyji Maka Kiryflerow, wystąpiła w największej paradzie, i uczyniła przed regatami Hatwańskimi w obecności Cesarzowicza Jmć Jenerałissima Arcy Xcia Karola, który znajdował się tu od 16 t. m. i dowodzącego w Węgrzech Jenerała Barona Alwinzy, tudzież całej jenerałności, kilka obrotów.

Na d. 24 t. m. odwiedził Cesarzowicz Jmć Arcy Xcę Jenerałissim Karol z swoim orszakiem uczone tuteysze i w Peście urzędzenia.

Z Zemlina d. 21. Kwietnia.

Podług niezawodnych doniesień z Orsowy mieli Rosjanie po dwukrotnym szturmie złożyć twierdzę Giurgewo. Zaraz po wzięciu tej twierdzy (dodał też doniesienie) kazał Jenerał Michelson zrobić na lwej stronie tejże twierdzy na przeciwko Bonosa dwa mostowe szlufce, a między nimi rozbić most na Dunaju, po którym przy mordereczym z dział ognia z strony Turkow z całą swą flotą przeszli. Jenerał Miloradowich dowodzący przednią strażą, uderzył z bagnietem na Turkow i dostał się szczęśliwie przez Weterna i Garwan aż do okolic Ruszczuka, odpartszy wszędzie nieprzyjaciela.

Późniejsze doniesienia z Wołoszczyzoy potwierdzają nie tylko oparcie Giurgewo, i przeprawę Rosjyan za Dunaj, ale dodać nawet, iż w kilka dni potem zaszła wielka bitwa między Rosjyanami i Turkami, w której Turcy mieli być zupełnie pobitemi i daleko się cofnąć.

Posłanie Rosyjskiego woyska z Serwianami w krótko nastąpi; dla przedszego uskutecznienia tego zamiaru ściąga się już znaczny korpus Serwianow pod dowództwem

Melenko Stoika przy Parakonie.

Na d. 29 Marca przybył do Semendry goniec z listem od Rosyjskiego Jenerała Michelsona, w którym uprasza Synod, aby uskutecznił swe przyrzeczenie i starał się jak najszybciej przeprowadzić swe woyska za rzekę Morawę. List ten posłano natychmiast do Naczelnika Czerny do Gislandi, który czynił zaraz przygotowania do przeprawy. Na d. 1 Kwietnia kazał wieczorem sypać dwie wielkie batterye nad brzegiem przed Gislandy, nad którymi całą noc pracowano, a nazajutrz były już gotowe; każdą z nich osadzono 16 działami, 6 moździerzami i 3000 piechoty. Stojący przy Istryna na granicy Macedonii obserwacyjny korpus odebrał także najsurowszy rozkaz, aby jak najszybciej uważał w tej stronie poruszenia Turkow. Wstrzymywał, i ile możności niszczył ich zamiary, które mogłyby dążyć do przedarcia się przez Istryna i uderzenia z tyłu na Serwiskie woyska przy Gislandi. Naczelnik Czerny ruszył d. 2 t. m. z obozu pod Gislandi w 30,000 ludzi, do których przyłączyło się jeszcze nazajutrz 2000 konnicy, i przeprowił się na statkach pod zastoną powyższych batteryy za rzekę Morawę. Dowódzca Jakoblewich uderzył zaraz z przeprowionemi najszybciej dwiema kolumnami na stojącą przednią straż Turcką między Nisłą i Muslapak pod dowództwem Saeschi baszy, która do 20,000 ludzi liczyła, i udało mu się wyprzyć Turkow z tej okolicy. W czasie kiedy Jakoblewich atakował Turkow z prawey strony ku Muslapak, przeprowił się Czerny z 4 innemi kolumnami i uderzył z lewey strony ku Nislic na nieprzyjaciela, złamał go i zagroził jego w nieład wprowadzoney jazdzie zaskoczeniem z boku. Turcy chcieli się jeszcze raz uszykować i

przeciw Serwiianom postąpić, ale postarzyszy, że jedna ich kolonna zachodzi im od Miprowaz, cofnęli się spieszno. Czerny kazał twierdzę Niszę jedną kolonną z 5000 ludzi złożoną opasać, a z resztą wojska pośpieszył za uciekającymi Turkami do Chipro i Pires, i ścigał ich aż do Sofii. Stratę Turkow w tej rozprawie podniósł do 1500, a Serwiianow do 800 ludzi; prócz tego zdobyli Serwiianie 11 dział, 2 moździerze, wiele amunicyi, wołów i bagaże Sacschi baszy Niszy, które zmydowały się na 36 wozach.

Z Konstantynopola d. 20. Marca

Oto jest ostatnia nota, którą Angielski Wiceadmiral Duckworth d. 26 Lutego reisał fendemu Porty podał.

Wiceadmiral, Kawaler Jan Tomasz Duckworth, miał honor odebrać pod dnem dzisiejszym pisaną notę, wraz z dołączonym do niej projektem, którą go JW. Said-Haled-effendy Beilikie zaszczytć raczył. Z wyrazow JW. Said-Haled-effendego poznał Wiceadmiral Duckworth dokładnie, iż Porta nie będąc panem własnych poddanych, nie jest mocną do wyznaczenia bezpiecznego miejsca do odbywania naradzeń. Znając Wiceadmiral Duckworth szacunek, który J. K. Mość W. Brytanii zawsze dla W. Sultana miał, musi zatem z całego ubolewać serca, iż wpływ obcego ministra tak daleko z krzywdą Porty się rozszerzył. Temuż wpływowi przymuszony jest przypisać projekt, który mu Porta za podstawę do pokoju podała. Gdyby nie ta okoliczność, poczytałby za zniewagę podanie mu za podstawę do układow propozycyi, które w ten czas tylko mogłyby mieć miejsce, gdyby W. Brytanii i jej sprzymierzeniec dwor Petersburski znaczne ponieśli klęski od oręża Tureckiego i o pokoy prosili. Projekt Angielskiego ambassadora, P. Arbuthnota, po-

daany został tłumaczowi Porty na d. 22 Lutego. Nie myślemy wcale od tego projektu odstąpić; i ażeby przekonać Portę, że to jest nieodmienne postanowienie, ma Wiceadmiral Duckworth honor przesłać kopią instrukcyy, które Kontraadmiral Kawaler Louis od rządu odebrał, i których ten officer byłby się ściśle trzymał, gdyby Porta niefety przez intrygi Francuzkiego ambassadora do tego stopnia nie była poniżona, iż sam JW. Said-Haled-effendy przymuszony jest wyrazić swoje ukontentowanie, że Angielski pełnomocnik nie wyśiadł na ląd do niego. Wiceadmiral Duckworth dodaie tu tylko jeszcze, że upoważnił go Angielski ambassador, P. Arbuthnot, aby doniósł urzędownie Portie, że jego posiadstwo jest ukończone. Jeżeliby wysoka Porta przez wpływ wydarzeń wojennych, lub po zruseniu obcego iszmit, które ją do zguby prowadzi, zechciała przystąpić do słusznych i przyiacielskich propozycyy, które jej W. Brytanii w swoim i swego sprzymierzyńca imieniu podała, tedy nie potrzebuie, iik tylko przystać pokojową banderę. Pod bne oświadczenie zostanie wśród nawet bitwy natychmiast przyjęte. Wiceadmiral Duckworth nie może z resztą utać, iak dalece ubolewać jego Monarcha będzie, którego żywo interesuje dobro W. Sultana, dowiedziawszy się, w iak nie-szczęśliwym znayknie się położeniu przez rady niektórych swoich ministrów. Nakoniec zapewnia JW. Said-Haled-effendego o wysokim swoim szacunku. Dzieło się na K. lewski n okęcie Jerzy d. 26 Lutego 1317.

Podp. *J. T. Duckworth.*

Zaraz po wypowiedzenia wojny ofiarował Cesarz Napoleon wesprzyc W. Sultana wojskiem, dla zastąpienia Dardanelłow i Dunaiu, lecz Porta nie przyjęła z początku tylko officerow od artyleryi i indzynierow. Póź-

niey atoli z żądał W. Sultan innych posiłków, które z pośpiechem są mu postane.

Oto jest stan zrobionych w kilku dniach bateryy, iak był od Kapitana od artyleryyi Boutin przesłany:

Od szczytu siedmiu wież aż do szczytu Seraiu:

Działa. M. żdzierze.

La Paudrier	30	—	—
Przed 7 wieżami	10	—	—
Samarja	18	—	3
W porcie galerowym	—	—	20
Tallala de Capi	16	—	6
Ibrahim - effendy	—	—	24
Tamże poniżej	16	—	3
<i>Po prawey stronie.</i>			
Przy iedney wieży Seraiu	—	—	6
Jadjeji Koubelik	24	—	—
Na terrassie ogrodu seraiu	40	—	—
Przy szpitalowym ogrodzie	8	—	—
Hastalargaposen	16	—	—
Po prawey stronie Jenikou- schoux	20	—	—
Tamże po lewey	16	—	—
Na pierwszym Hsugard	32	—	—
Na drugim	40	—	—
Carkana - alle	22	—	—
Tolekaikai	4	—	—
Tamże	8	—	—
Taschelot	10	—	—

Na przeciwko kanału.

Defdar Dariougosuci	12	—	9
Tofana	72	—	6

Nad brzegiem Azyatyckim.

Na wieży Leandra	14	—	—
Juladiak	14	—	—
Ibrahim - basza	10	—	—
Harem Zkeleff	22	—	—
Saraiem	14	—	4
Na szczycie Kaledonii	20	—	—

Z Paryża d. 17. Kwietnia.

Anglicy usiłowali zniszczyć niektóre ussze batterye nad brzegami wyspy Oleron; lecz przyiętemi tak zostali, że ich odstą, i o-choła do podobnego przedsięwzięcia. Miey-seu strzeżone przez granadyerow departamehtu Landes atakowane od nich było; lecz odparli ich ubiwszy im 20 ludzi bez żadney straty zswey strony. Uderzyli na inną batterya; lecz tak skutecznie wystrzałami z dział przywitanemi zostali, iż poczytali się za szczęśliwych, że za pomocą nocy zdążyć mogli uciec na okręty. Nazajutrz znaleziono na brzegach 15 kapeluszw i 3 zwłokow, co domyślać się każe, że iedna z ich peniszow zatopioną została.

Listy z Stambułu donoszą, że W. Sultan zaszczycił Margrabiego d'Almenara, ambassadora Hiszpańskiego, orderem Xiężyca, w nadgodę jego gorliwości, iaką okazał w przykrych okolicznościach, w których znajdowała się Porta.

Z Sztokholm d. 14. Kwietnia.

J.K. Mość pozwolił, iż obce bandery, krążące po Bałtyckim morzu, opłacać tylko będą cło dla Szwedzkich okrętow postawione.

Obcy korsarz, który pokazał się na Bałtyckim morzu, jest przez fregatę Szwedzką śledziony.

Z Hamburga d. 15. Kwietnia.

Zamknięcie rzeki Peene z strony Szwedzkicy rozciągnięte zostało aż do uścia Odry.

Podług pism naszych Xżęta Anhalt-Reufs, Lippe-Detmold, Waldek i Hrabia Lippe-Schaumburg przystąpili do ligi Reńskicy.

Ministrowie Hauowersy stau opuszczają kraie Hanowerskie.

D. 7 i 10 Kwietnia przybyły do Kopen

hagi 3 wojenne Angielskie okręty, które popłynęły stamtąd na morze Bałtyckie.

Wiadomości Woienne.

Sześcdziesiąty dziewiąty dziennik wielkiej armii Francuzkiej. W Kamieńcu (Finkenflcin) d. 4 Kwietnia 1807.

"Zandarmowie przybyli do Kwidzyna, dokąd pojechał Marsz. Bessieres, dla odprawienia nad nimi rewii. Jen. Teulie dotychczasowy dowódca oblężeniem Kolberga sprawił się jak na czynnego i zręcznego wodza przystoi. Teraz dowodzi tem oblężeniem dywizyony Jenerał Loison. Na d. 19 Marca uderzył pierwszy regiment lekkiej Włoskiej piechoty na redutę w Selnew i zdobył ją; załoga zrobiła wycieczkę, ale odpartą została od kompanii karabinierow 1go lekkiego regimentu i szwadronu dragonii. — Woltyżerowie 19go regimentu liniowego popisali się w ataku wsi Allstadt; zdobyli w tej rozprawie 3 dział i zabrali 200 jeńców. — Marszałek Lefebvre dowodzi oblężeniem Gdańska. Artylerya została pod rozkazami Jenerała Laribassiere. — Cesarz przyjął w Kamieńcu deputowanych od kamery Kwidzyńskiej, to jest Hrabiego Gröben, Barona Schleinitz i Hrabiego Dobna. Odmalowali mu nędzę, do której wojna przywiodła mieszkańców. Wzruszony Cesarz tym smutnym obrazem, uwolnił nie tylko te okolicy, ale i miasto Ełbląg od nadzwyczajnych kontrybucy. Oświadczył przytem, iż to są ciężary towarzyszące nieodzownie terrorni wojny; lecz staro się będzie ile możności one zmniejszyć. — J. C. K. Mość uda się oś zapewne do Kwidzyna i Ełbląga. — Druga dywizya Bawarska przybyła dziś do Warszawy; Króliewicz następca tronu Bawarskięto pojechał do Putuska, dla obięcia dowodz-

stwa nad pierwszą dywizyą Bawarską. Następca W. Xięstwa Badeńskiego pojechał także dla obięcia dowodztwa nad Badeńskimi wojskami przed Gdańskiem. — Sasko-Weymarski kontyniens przybył nad rzekę Wartę. — Od 14 dni żaden wystrzał pomiędzy placówkami nie nastąpił. — Wszystko jeszcze zimno ścina, i lubo powiększa się znacznie ciepło słońca, nie doszło jednak do tego stopnia, aby ziemię rozgrzać mogło; wiosna nie rychło się zaczyna w tej okolicy. — Dogłówny kwatery często przybiegają gońcy z Persyi i Turcyi. — Cesarzowi przedziwnie zdrowie służy; nigdy nie był tak zdrowym jak teraz; bywają dni, w których J. C. K. M. się po 40 mil na koniu ujeżdża. — W krotce Praga, Sierock, Modlin, Toruń i Malborg będą wstanie obrony; przy Kwidzynie dopiero są wytechnięte sztańce; wszystkie te fortyfikacye służy za mostowe sztańce nad Wisłą. — Cesarz kontent jest z czynności Marszałka Kellermanna, ziską utworzył tymczasowe regimenta; niektóre z nich przybyły w dobrym stanie do armii i inż są do niej wcielone. Rownież ukontentowanie oświadczył J. C. K. Mość Jenerałowi Clarke, który roztropnie i zczynną gorliwością sprawuje ważny urząd rządcy Berlina. — Xżę Herosim, naczelną wodz wojsk z Śląsku, daje dowody wielkiej czynności, i wiele okazuje roztropności i talentow, które zazwyczaj przez długie tylko nabywają się doświadczenia.

Petersburska gazeta dworska pod d. 22 Marca (3 Kwietnia) umiesciła następujące doniesienia o działaniach korpusu Jenerała porucznika Lestocq od 15 (27) aż do 23 Lutego (7 Marca).

"Z głównej kwatery Allenburga. — Do 27 Lutego (podług naszego kalendarza) stał ten korpus, wyjąwszy niewielką odnagę

placówek, w jednakowym stanowisku. Czynniono z wielu miejsc rozpoznawania i kalkulacji zabrano jeńców. D. 28 wystano oddział wojska, składający się z 6 Pruskich szwadronów i jednego granadyerów batalionu Rossyjskiego regimentu Wyburgskiego pod rozkazami Majorów Wedel i Ziethen, przeciw nieprzyjacielskim placówkom na prawym brzegu rzeki Alle w Allenau. Kioschenau zastrano nieosadzone, ale za to w Allenau stała nieprzyjacielska placówka z piechoty i jazdy złożona. Huzary nie czekały na idącą za nimi piechotę, uderzyły natarczywie na nieprzyjaciela, przebiegły go przez wieś i odparły aż ku Friedland. Nie długo nadciągnęła piechota, która dzielnie huzarom dopomogła. Cel wyprawy został dopełniony; osadzono Allenau szwadronem huzarów i kompanią Wyburgskiego regimentu. W tymże czasie postąpił oddział huzarów Xcia Pszczyńskiego lewym brzegiem Ali aż do Friedlandu i odparł stojącego na przeciwko tego miejsca nieprzyjaciela. Siła nasza w tym dniu składała się z 1 granadyera, 3 huzarów i 4 koni ranionych, a 2 zabitych. Straty nieprzyjacielskiej nie można dokładnie wiedzieć, ale zapewne była większa od naszej; siła jego wynosiła około 500 ludzi. D. 1 Marca nasze wojska osadziły Friedland. Z kilku miejsc nadeszły doniesienia, że nieprzyjaciel zwraca swe siły ku Bartensteinowi; korpus Jenerała Lestocq stał ciągle w swem stanowisku przy Allenburgu; pojedyncze tylko oddziały i podjazdy wysłał na uwaga nie poraszeń nieprzyjaciela, które około 30 jeńców przyprowadziły. Nadeszłe d. 2 Marca doniesienie potwierdziło w prawdzie cofnięcie się nieprzyjaciela do Bartensteinu, ale nasze podjazdy nie mogły dalej i k da Wickenburga, ponieważ natrafity na nieprzyja-

cielskie placówki. Jenerał Lestocq postanowił więc pomknąć się natychmiast z swoim korpusem do Friedlandu, i w nowym tem stanowisku oczekiwać na dalsze rozkazy Naczelnego Jenerała Barona Beningsena. D. 3 Marca stał nieporuszony, iż to dla przysposobienia żywności dla korpusu, iż aby dać czas dywizji Jenerała Sedmerackiego, która d. 2 miała nadciągnąć do okolic Angerburga, w celu złączenia się z główną armią. Dowiedziano się, że nieprzyjaciel cofnął się aż o ćwierć mili z tej strony Bartensteinu; placówki postąpiły zaraz do tej okolicy i zabrały kilkunastu jeńców. D. 4 Marca postąpił korpus do Dömnau. W krótko po przybyciu tam jego doniosły placówki lewego skrzydła o cofnięciu się nieprzyjaciela z Bartensteinu; tylne jego wojska były dosyć daleko od naszych ściegane, i odpedzono je od rozpoczętego już rozbierania mostu. Bartenstein został przez nasze wojska osadzony; zabrano kilkunastu jeńców i nieprzyjaciel cofnął się do Heilsberga. D. 5 Marca zostały lekkie wojska korpusu dalej jeszcze posunięte, i piechotę i jazdą zmocnione. Major Arnim od walczącego regimentu kiryslerów Buillodz, stoczył w tym dniu z swoim szwadronem przy Bischoffstein chwalebny walkę, gdzie nie tylko oparł się 600 nieprzyjacielskiej jazdzie wspartej 1000 piechoty, ale nawet jeńców zabrał. D. 6 Marca opatrzywszy się korpus w chleb i furazę ile możności, postąpił z Dömnau do okolic Bartensteinu, gdzie założył także główną kwaterę. Przednią straż pod Pułkownikiem Scatterheimem odebrała zlecenie zająć Heilsberg, oba brzegi Ali i złączyć się z przednią strażą Jenerała Platowa. Heilsberg, równie jak Guttstadt i Bischoffstein były jeszcze podług nadeszłych doniesień od nieprzyjaciela osadzone; s tem

wszystkim zmocniono przednią straż piechotą. I zjadła tak dalece, iż miała dostateczną siłę do rozpoczętego działania. Nieprzyjaciel miał w Heilsbergu jeden regiment piechoty i 600 jazdy. Pułkownik Stutterheim uderzył na niego w 150 fizylerów i 4 szwadrony jazdy, i wyparł go z miasta; usiłował się w prawdzie jeszcze za miastem bronić, ale gdy nadesięgnęły dwa bataliony granadierów Fabeckiego i Schiffena z 1 działem, uznał za potrzebne ratować się ucieczką. Tegoż dnia o uścisk nieprzyjaciel dobrowolnie B. Schöfflein, który Major Arnim zaraz osadził, i odebrał oraz rozkaz ścigania łącznie z Jenerałem Denißlow nieprzyjaciela ku Seeburgowi, jak najdalej tylko można. D. 7 Marca cały korpus miał się udać do okolic Heilsberga, gdy tem czasem nadszedł rozkaz od Jenerała Beningsena, aby postąpił tego dnia do Heilsberga, a nazajutrz do Wormditt, dla złączenia się z korpusem Plötza. Po południu uskutečnił korpus Jenerała Leščocq pierwszy marsz do Heilsberga, a przednia straż jego stanęła o półtorej mili na lewym brzegu rzeki Alle.

Dalszy ciąg dziennika wojennych działań R. S. Flyyskiej armii pod naczelnem dowództwem Jenerała Beningsena od d. 7 (19) do 11 (23) Marca.)

" D. 19 Marca (podług nowego kalendarza) znajdowała się główna kwatera w dawniejszem mieyscu, a armia zajmowała dawniejsze stanowiska. Jenerał porucznik Platon donosił pod d. 19 Marca, iż stosownie do odebranego rozkazu od Jenerała Barona Beningsena atakowania nieprzyjaciela od strony Ostelsburga i Willenburga, przebywszy z regimentami kozaków Passenheim i zaciągnawszy wiadomość o nieprzyjacielu, wysłał Jenerał majora Ilowayskiego z 4 regimentami kozaków przez Ostelsburg, dla atakowania nieprzyja-

ciela we wsi Kleinschömanen. Pułkownika Karpow także z 4 regimentami w prawą przeciw nieprzyjacielowi we wsi Cethe, a Majora Balabina z połową Attamańskiego regimentu do wsi Balden, Majora zaś Sellwanow z jego regimentem do Kosna, dla zastaniania z boku całego oddziału. Jenerałowi Ilowayskiemu, Pułkownikowi Karpow i Majorowi Balabin wydane zostały rozkazy, aby o godzinie 6 z rana atakowali nieprzyjaciela. Jenerał Platon pozostał z połową Attamańskiego regimentu w Passenheim, aby mógł w razie potrzeby który z powyższych 3 oddziałów wesprzyc. Jenerał Ilowayski wystawszy regiment najstarszego w woysku Ilowayskiego 10go przodem, resztę zostawił w odwodzie, pobił nieprzyjaciela przy wsi Kleinschömanen; zabił 300 ludzi, zabrał jednego officera i 87 żołnierzy w niewolę. Pułkownik Karpow uderzył także w przepisany czas na brygadę konfederatów pod rozkazami Jenerała Zajączka i pobił ją zapewnie; położył 700 ludzi na placu boju, zabrał 9 officerów i 203 jeńców w niewolę. Strata z strony naszey bardzo była mała. Pod d. 20 Marca donosił Jenerał Platon, iż wysłany od niego Major B. Libin z połową Attamańskiego regimentu, natrafił przy wsi Kurken na oddział od kopusu Marszałka Dowlust, uderzył na niego, zabił bardzo wiele ludzi, i jednego officera i 24 żołnierzy, zabrał w niewolę. Nieprzyjaciel zatężony tak niespodziewanemi atakami, cały był w poruszeniu. Trzy załogowe bataliony przybyłe z Jurburga, posłane zostały przez Królewiec i Pilawę pod dowództwem Jenerała porucznika Xcia Szczerbatow do Gdańska, dla wsparcia tamtejszey załogi. D. 22 Marca główna kwatera i woyska stały w dawniejszych mieyscach.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 10. MAIA 1907.

Z Sokolina d. 28. Kwietnia.

Dnia 22 t. m. w parafii Sokolna, odprawione zostały exekwie, przy zgromadzeniu znaczney liczby duchowieństwa, obywatelów, parafianów, i właścian za duszę ś. p. JW. Salomei z Wielopolskich Morfynowey, dnia 12 o godzinie 8 rano t. m. w Krakowie zmarley: isko Kółtorkę parafii kościoła Sokolińskiego. Zdewali się łzami przytemni temu S. nabożeństwu, że powszechność straciła, między pierwszymi Osobami cnot najuprzyjemniejszą Damę. Nie wytuszcza się Jey talentów, bo Jey życie było wzorem dobrych obywatelów. Religia w tey Pani straciła obroicielkę, ubodzy matkę, sieroty opiekunkę, a właścianie najwyższą w miłosierdziu, i pełney ludzkości Panią. Zakończył to S. nabożeństwo ostatnią Mszą S. śpiewaną i konduktem szanowny W. J. Józef Mężyk, Kanonik Kolegiaty Wiślickiey, i Proboszcz z Keci-ny przykładowy Kapłan.

Z Kopenhagi d. 21. Kwietnia.

Listy z Gdańska pod d. 15 Kwietnia nie nowego nie donoszą; ale w krótkce oczekiwano tam wiadomości o sfoeseniu wielkiej bitwy.

D. 17 przejechał tedy gońcem z Petersburga Baron Egloffstein do W. Xżny Rossyjskiej, następczyni Sasko - Weymarskiej, a d. 19 Rossyjski goniec z Memla do Szwecyi.

Pruski podporucznik Hellewig, który wstawił się swą odwagą, i po wymianie znayduie się teraz w Głacu, postąpił na rotmistrza i procz orderu zasługi otrzymał znaczny od Króla podarunek.

Podług doniesień z Memlu pod d. 10 Kwietnia Baron Hardenberg objął wydział ministra zagranicznych interesów. Imperator Jmć Rossyjski wyjechał d. 5 Kwietnia z Memlu przez Litwę do armii, gdzie także udał się Król Jmć Pruski. W Litwie znaydowała się znaczna odwodowa armia. Angielski Jenerał Hutchin-son udał się także do armii.

Do Memlu przybył Rossyjski goniec d. 4 Kwietnia z 5 zdobytymi przez Rossyjskie woyska bñczukami. Liniiowy okręt Waldemar będzie uzbroiony, dla przewiezienia, iak mowią, W. Xżny Rossyjskiej, następczyni Sasko - Weymarskiej z Kiel do Rosyi.

Z Królem Jmć Pruskim wyjechał z Memlu Baron Hardenberg do armii.

Z Baltimore d. 7. Marca.

Dzisiejsza gazeta tutejsza ogłosiła co następuje:

"Przez przybyłego tu właśnie z Wasingtonu członka senatu odebraliśmy następującą ważną wiadomość:

"Prezydent zjednoczonych stanów nie podał wcale senatowi zawartego z Angliją traktatu, ponieważ przewidywał, iż dla uciążliwych jego warunków nie może go zatwierdzić. W dodatkowym artykule warowano jest, iż w przypadku gdy rząd nasz zatwierdzi ten traktat, powtórnie wspólnie z Angliją opierać się Francuzkiemu wyrokowi względem towarów Angielskich. Jeżeli więc rząd nasz odrzuci ten warunek, odrzuci razem cały traktat. Jakoż odrzucił go prezydent nie podając go nawet senatowi, i zawieszona dotąd ustawa, zakazująca w prowadzaniu Angielskich towarów, weźmie skutek od 1go Lipca."

Z Florencyi d. 14. Kwietnia.

Kommunikacya między Liwornem i Neapolem jest teraz wolna, ponieważ oddaliły się z tych wód Angielskie okręty,

Nasi teologowie i filozofowie wiedzą z sobą wielki spór: pierwsi dowodzą z prorocstwa Daniela, że sądny dzień jest bliski; drudzy, którzy chcieliby jeszcze dłużej żyć na tym świecie, wcale są przeciwnego zdania. Publikum mieszka się do ich sporu, i większa część, a osobiście pięć piątna, utrzymuje stronę filozofów. Pierwsi odwołują się do znaków fizycznych i moralnych teraźniejszego świata, i mają za sobą stare matki.

Na początku przyszłego miesiąca obchodzona będzie w Pizie od kilku lat zaniedbana walka mostowa.

Rozmaite wiadomości.

Ażeby bitwa była tylko żartem nikt zapewne nie uwierzy; ale że przez żart może

bydź wygrana lub odwrocona, dowodzi następujące zdarzenie: — Pomiędzy jeneratami, którzy Cesarzowi Napoleonowi w wyprawie do Egiptu towarzyszyli, znajdował się także waleczny Jenerał Friant. Dowodził on dywizyą, do której dołączona była pewna liczba uczonych. Idąc do przeznaczonego miejsca, zagrożony był w drodze napadem znacznej liczby Arabów. Rozkaz jego był krótki: *Dywizya zrobi czwarogran; osły i uczeni staną w środku.* Powszechny śmiech dał się w wojsku słyszeć; Arabowie chcący właśnie na Francuzów uderzyć, nie wiedząc skądby w tak ważnej chwili śmiech pochodził, rozumieli się bydź zagrożonemi, zwrócili się czem prędzej, i dywizya odbywała dalej swą podróż bez szkody.

Publiczne jedno pismo donosi co następuje: "Gdy Kr. Pruski Jenerał Tauenzien, który wymieniony został, przejeżdżał d. 13 Kwietnia przez kraj Anspachski do wojska swojego Króla, zabiegł mu rząbicy wyrobnik w Esfurcie drzewo drogę, i pokazał z radością list od swego syna, który roku przeszłego był prostem żołnierzem w regimencie Warzenslebena, a teraz mu donosi, iż Król za jego waleczność zrobił go porucznikiem i darował mu ekwipaż."

W Październiku roku zeszłego doznało w Nordhausen dwóch Francuzkich strzelców Pruskiego huzara i zwalili go z konia. Jeden z nich pojechał potem do pobliskiego domu i żądał nadaremnie chleba. Oto masz chleb, Kolego! zawoła raniony Prusak dobywszy z kieszeni chleba. Dziękuję, Kochany Kolego! rzecze Francuz, i odda mu połowę nazad. Maszże także pieniądze? pyta go dalej. Nie, odpowie Prusak. Francuz odpina opasek z talarami, wysypuje połowę Prusakowi do czapki i odjeżdża spokojnie.

DONIESIENIA.

Niniejszymi wiadomia się, iż w dobrach Głogowie J. W. Hrabi Sweerts Sporka w Galiicyi wschodniej i Cyrkule Rzeszowskim leżących, w tamacznym Urzędzie Ekonomicznym, 14 cetnarów Chmielu czwartego z nasienia Czeskiego w roku 1806tym zebranego, w najlepszym gatunku za słuszną ceną do sprzedania znayduie się. Chęć mający kupienia, do rzeszowego Urzędu udać się, i tamże niemniej jeżeli im się podoba, zbiór Chmielu na rok przyszły zamowić, i ugodzić się mogą.

Przez Magistrat Kr. Ces. Wolnego Miasta Podgorza, niniejszymi podacie się do publiczney wiadomości, iż dom murowany, tu w Podgorzu pod Nrem 46 leżący, do Masły kredalney Nathaniela Kluga należący, w summie 3288 zł. ryń. otaxowany przez publiczną licytacją sprzedany będzie. — A ponieważ do przedsięwzięcia rzeczoney licytacji dzień 15ty Maia. 12go Czerwca i 19 Lipca r. b. jest przeznaczony; zaczym który sobie wzwyz wzmiankowanego domu, za gotowe zaraz pieniądze nabyć zyczyt, niech się na wyznaczonym terminie o godzinie 10 rano w tuteyszey magistratualney kancelaryi zgłosi.

Komarnicki.

Jochimski As.

Mulecki As.

Z Rady Magistratu Wolnego Miasta Podgorze d. 17 Kwietnia 1807.
Kretschmer.

Z strony C. K. Akademicznego Senatu w Krakowie niniejszymi podacie się do wiadomości, iż 12 stypendyów Barkarnych rocznie po 50 zł. ryń. w zeszłym 1806 roku zawakowało. Ci więc uczący się, którzy sobie te stypendya otrzymać zyczą, małą swoje proźby zaświadczeniami zwiierzchności i przyzwoitego Plebana swe lub ich rodziców ubóstwo, dobry pr grefs w studiach i moralność udowodniającymi opatrzone, naydaley do 1 Czerwca b. r. do tuteyszey C. K. kancelaryi podać.

Fr. Marx, Rektor.

Z C. K. Akademickiego Senatu w Krakowie d. 25 Kwietnia 1807.
Jozef Karol Niemetz Praw Doktor i Synd.

Właściciel Swoszowic i Łazienek tamże donosi Przechacney Publiczności, iż kąpiele wód Mineralnych siarczanych, dnia 11 bieżącego miesiąca Maia rozpoczną się, i kontynuować się będą aż do końca piqkney pory w początku Jesieni. Traktyer Mikołay Orliński przy tych kąpielach o wszelkie do życia wygody starac się będzie, rownie dla Publiczności dla poratowania swego zdrowia bawiącey, iako i dla gości w celu zabawy przybywających. tem bardziey jeżeli wczesnie o liczbie osób i czasie, w którym im mieć służyć będzie uwiadomionym.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, niniejszym Edyktem do publiczney podacie wiadomości, iż na żądanie Pana Walentego Bartscha tegoż Magistratu Wiceprezesa, winna przez P. Augustyna Podlewskiego na publiczney po P. Jozasie Bartschu licytacji za upiome a dotąd nie zapłacone d. 30 miesiąca i r. b. o godzinie 9 z rana zaczynając do 12, a z południa od 3 do 6 aż do ukończenia zupełnego przez publiczną licytacją w kamienicy pod Nrem. 15 w Krakowie sprzedawane będą. — Wszyscy zatem mający chęć co z takich wina nabyć, mają się na mjeyscu i czasie wyzey wyznaczonym znaydować.

Gollmayer.

Eodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 2 Maia 1807.

Michiński.

Magistrat Miasta C. K. Kaźmierza dolnego wszystkim do kogo należy niniejszymi oznaymia, iż r. p. dnia 3 Listopada przez iakiegoś człowieka z Łysobyk powiadającego

się, że na jarmarku niejakiemu Jmowi Łyszczu klacz nie wielka za 3t ryń. 30 kr. sprzedana została, który to Łyszcz, że z Łysobyk nikt na jarmarku nie był, a sprzedawca z osoby mu znajomy nie był, pomienione pieniądze dla swojej pewności w tutejszym Magistracie złożył, że tedy sprzedawca za podeyrzanego tutaj później uważanym został, i te pieniądze tym sposobem bez Pni pozostał, a przeto kto by do pomienionej klaczy prawa własności dowieść sądził, ma się tu w przeciągu roku jednego zgłosić i prawo sobie służące tym pewnie dowieść, gdyż inaczej klacz ta jak znaleziona uważana będzie, i stosownie do § 121 części II. ustawy cywilney z rzezonemi pieniędzmi postąpieno zostanie.

Dań w K. zimierzu dolnym dnia 14 Marca 1807.

Glom.

Kawka.

Sotowski.

Z Magistratu C. K. Miasta Raźmierza dolnego.
Belczykowski Prot.

Podług przepisu Wysokiego Gubernialnego rozporządzenia pod d. 24 Października 1806. Nr. 44167 zadecydowano, aby tymczasowo, i aż do ustanowienia publicznego domu roboty włączeni się tutejszey służebney Czeladzi niejakie zarabowaniż uczynić, i dotąd będących tak nazwanych Rayfurów odłalić, z tym nalepujące urządzenie stanowi się:

a) Każdy bez służby zostający powinien się z swoim zaświadczeniem w mieście u Sędziego wydziałowego, który n. teraz pisarz wagi mieyskiej Jgnacy Kr. mer jest postanowiony, i temu targowy Adjunkt Szulc także przydany został, zaś na K. zimierzu i na innych przedmieściach u mieyscowych Burmistrzów w ich Kancelaryi zameldować, a będąc bez służby mieszkanie swe powiadzić, od których kartkę zameldowania się dostanie.

b) Każdemu mieszkańcowi tutejszemu chcącemu przyjąć służącego naznacza się, aby się uwyżey wyznaczonych osob zgłosił, a ztym;

c) Każdy służący który się podług wysokiego przepisu nie zamelduje, lub potrzebnym zaświadczeniem zaopatrzonym nie będzie, powinien być od Sędziego wydziałowego, lub Burmistrza mieyscowego C. K. Magistratu dla Jndagacyi doniesiony.

Takowe przeto wysokie rozporządzenie do Gżet podane, publikowane, i C. K. Policji dyrekcyi udzielone ma od dnia 1go Maia r. b. swoy początek odebrać.

Zaczyn ninieyszemi dotąd zwykłe służącemi Rayfurstwo pod karą aresztu jest zabronione, i tak im jako i służącym surowo pod karą cielesną lub aresztu przykazanie się, by do Rayfurów pod żadnym pozorem nie udawali się — Niemiecy i trzymający służących mając się ściśle podług tych przepisów zachować, gdyż inaczej podane iakowe zaskarżenie na służącego przez Rayfurę przyjętogo, nie tylko słuchane nie będzie, ale nadto przyjmujący podług okoliczności ukaranym zostanie.

Ponieważ zaś C. K. Policji dyrekcyja na takowych Rayfurów pilne baczenie mieć będzie, więc tak potrzebujący służących iako i służący służby sami do wyznaczonych osób urzędujących tym pewnie zgłaszć się mają, ile że onym naznaczono jest:

1) Aby osobny protokół zameldowanych do służby wesatych lub ukaranych służących prowadzili.

2) Tylko i kr. od rynskiego zgodzonych zasług iako Honorarium za podjętą do ich funkcyi nie należącą, zaczyn ekstrordynaryjną fatęgę będą żądali, która kwotę przywiucnicy służącego wczasie przyjęcia tego i z nim się ugodzenia, urzędujący sobie wypłacić powinni, ta zaś nie tylko go z odebranej podług żądania zakwitować, lecz i w protokół w tym mierze w prowadzony wciągnąć ma.

A. gdy takowe urządzenie iedynie do zarabowania rozwiózłości Sług dąży, więc się spodziewać należy, że każdy tego trzymać się i ściśle zachowywać będzie.

Gollmayer, V. P.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa dnia 24 Marca 1807.

Grofs Sekr.

(Przy dzisiejszey Gżecie znajduje się drugi Dodatek.)